

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de Verstrooiing – Een Hoop die het waard is om te Verdedigen (1 Petrus 3:8-22)

Welkom terug bij onze studie over 1 Petrus. Vandaag gaan we 1 Petrus 3:8-22 behandelen. In dit gedeelte vertelt Petrus zijn lezers om in wederzijdse liefde en vrede met elkaar om te gaan en het voorbeeld van de Messias te volgen door goed te doen, zelfs te midden van het lijden. Ook spoort hij de gelovigen aan om voorbereid te zijn om hun geloof te verdedigen.

Maar voordat we daarmee beginnen, eerst even een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken:

1. Petrus draagt zijn lezers op om eervol te leven onder de ongelovigen, zodat ze lasterlijke beschuldigingen kunnen weerleggen. Ze doen dit door de gangbare gedragscodes te volgen van de lokale cultuur, waardoor er spanning ontstaat tussen het trouw gehoorzamen van God en een goede burger zijn in een goddeloze samenleving.
2. Eervol leven onder de ongelovigen houdt in dat je je onderwerpt aan burgerlijke gezagsdragers. We moeten ons best doen om mensen niet onnodig te kwetsen of problemen te veroorzaken. Soms *vereist* trouw zijn aan God echter dat we in conflict komen met de samenleving en vervolging ondergaan vanwege ons geloof. Wijsheid is leren hoe je dit pad moet bewandelen en weten wanneer je je moet onderwerpen aan de seculiere autoriteiten en wanneer je weerstand moet bieden.
3. Onze roeping als gelovigen is om een licht te zijn waar God ons ook maar heeft geplaatst. We hoeven ons geen zorgen te maken over de uitkomst - God zal voor de uitkomst zorgen. We doen gewoon wat we moeten doen. We gedragen ons op een eervolle manier in elke situatie waarin we ons bevinden.

Na het geven van zijn 'gedragscodes' voor een eerbaar gedrag, geeft Petrus enkele algemene aansporingen over hoe we moeten omgaan met anderen. Laten we eens gaan kijken:

1 Petrus 3:8-12 (WV)

Ten slotte, u allemaal, wees eensgezind, leef met elkaar mee, vol broederliefde, barmhartigheid en nederigheid. Vergeld geen kwaad met kwaad; als men u uitscheldt, scheld dan niet terug. Integendeel, zegen elkaar, opdat u de zegen verwerft waartoe u geroepen bent. Want wie het leven liefheeft en gelukkige dagen wil genieten, moet zijn tong weerhouden van het kwade en zijn lippen van het spreken van bedrog. Hij moet het kwade mijden en het goede doen, vrede zoeken en die nastreven. Want de ogen van de Heer zijn gericht op de rechtvaardigen en zijn oren op hun smeken. Maar zijn gelaat keert zich tegen hen die kwaad doen.

Petrus spoort zijn lezers aan om "eensgezind" en "vol medeleven" te zijn. Dit betekent niet dat ze allemaal hetzelfde moeten denken, maar eerder dat ze wederzijds respect moeten hebben en gevoelig moeten zijn voor elkaars behoeften en zorgen, in het besef dat ze hetzelfde doel nastreven. Ze moeten "broederliefde" hebben en "barmhartigheid" betonen, zegt Petrus. Dat wil zeggen, ze moeten toegewijd zijn aan elkaar en zelfs een emotionele genegenheid en compassie voor elkaar hebben. Ten slotte zegt Petrus dat ze "nederig" moeten zijn. Dat wil zeggen, een houding van onderwerping en dienstbaarheid, uitkijken naar de behoeften van de anderen, boven hun eigen behoeften.

(Paul J. Achtemeier, 1 Petrus [Minneapolis: Fortress Press, 1996], blz. 223).

Vervolgens zegt Petrus: "Vergeld geen kwaad met kwaad; als men u uitscheldt, scheld dan niet terug". Hier herhaalt Petrus het onderwijs van Jesjoea om zaken niet te vergelden (Mattheüs 5:38-48). Petrus zegt: "Integendeel, zegen elkaar". Dat wil zeggen, dat gelovigen niet alleen worden opgeroepen om te zwijgen bij grove of beledigende woorden, maar om daarentegen zegeningen uit te spreken over je vijanden. Dat gaat zo tegen je gevoel in! Maar denk er eens over na. Het is ongelofelijk moeilijk om iemand te blijven haten als iemand alleen maar op een vriendelijke en zegenende manier reageert (1 Petrus 3:13). Maar hoe mensen ook reageren, dit is de Koninkrijks-ethiek waartoe Jesjoea ons oproept. Het is niet hoe de wereld functioneert. Maar Petrus zegt dat we door deze manier van leven, de zegen van God over ons leven ontvangen. En hij ondersteunt deze visie door Psalm 34:12-17 te citeren, waarin de zegen van God wordt beloofd aan degenen die vrede zoeken en zich onthouden van het spreken van kwaad. Deze psalm zegt ook: "het aangezicht van de HEERE (JHWJ) is tegen hen die kwaad doen". We moeten niet denken dat we kunnen weggelaten worden met het doen van het kwaad, omdat, zoals Petrus zegt, "de ogen van de Heer zijn gericht op de rechtvaardigen". God kijkt altijd toe.

Laten we verdergaan:

1 Petrus 3:13-17

En wie is het die u kwaad zal doen, als u navolgers bent van het goede? Maar als u ook zou moeten lijden vanwege de gerechtigheid, dan bent u zalig. En wees niet bevreesd zoals zij bevreesd zijn, laat u niet in verwarring brengen, maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en eerbied. En heb een goed geweten, opdat in datgene waarin zij kwaad van u spreken als van kwaaddoeners, zij beschaamd gemaakt worden die uw goede levenswandel in Christus belasteren. Want het is beter te lijden – als God dat wil – terwijl u goetdoet dan terwijl u kwaad doet.

Petrus suggereert dat de gelovigen minder snel kwaad wordt aangedaan als ze het goede doen. Hij stelt de retorische vraag: "Wie is het die u kwaad zal doen, als u navolgers bent van het goede?" maar hij erkent ook dat zelfs de mensen die vriendelijk zijn en de vrede zoeken, soms toch nog steeds worden vervolgd. Maar dan hoeven de gelovigen niet bevreesd te zijn; ze lijden vanwege de gerechtigheid, en dat ze uiteindelijk worden gezegend door God, net zoals Jesjoea onderwees in de Bergrede (Mattheüs 5:10). Lijden terwijl we goeddoen verzekert ons dat we apart zijn gezet van de wereld en verenigd zijn met de Messias, die ook heeft geleden om goed te doen (Johannes 15:19; 17:14). Deze zekerheid is een zegen! Zo spoort Petrus zijn lezers aan om "niet bevreesd te zijn zoals zij bevreesd zijn, laat u niet in verwarring brengen". Omdat gelovigen gezegend zijn ongeacht het lijden dat ze kunnen doorstaan, hebben ze geen reden om bevreesd te zijn voor hun onderdrukkers (Hebreeën 13:6). Hun hoop is op een Koninkrijk dat deze wereld overstijgt, een erfenis die zij aan het einde van de tijd zullen ontvangen (1 Petrus 1:3-12).

De vermaning van Petrus om niet bevreesd te zijn is gebaseerd op Jesaja 8:12-13 en gaat verder met de opdracht in het volgende vers waar staat: "maar heilig God, de Heere, in uw hart". De passage uit Jesaja: "... daarvoor mag u niet bevreesd zijn en niet schrikken. De HEERE (JHWH) van de legermachten, Hem moet u heilig achten" (Jesaja 8:12-13). Petrus had in het vorige hoofdstuk al Jesaja 8:14 geciteerd (1 Petrus 2:8) om naar de Messias te verwijzen als de steen des aanstoots. Hij wil benadrukken dat de gelovigen die worden vervolgd, de Rots heilig moeten achten (Jesaja 8:13-14; 1 Petrus 2:8), dat wil zeggen onze Heer, de Messias (1 Petrus 3:15), in plaats van bevreesd te zijn voor hun onderdrukkers. Hoewel hun onderdrukkers lijden kunnen veroorzaken, is dat slechts beperkt tot *dit* leven. Nogmaals, onze hoop is op God en Zijn beloften voor ons reiken verder dan dit leven. Daarom spoort Petrus ons aan en zegt: "heilig God, de Heere (de Messias), in uw hart" - we beloven onze ultieme trouw aan Hem.

Petrus vermaant zijn lezers verder om bereid te zijn "tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is" Dus in plaats van bevreesd te zijn voor degenen die hen vijandig zijn gezind, moeten de gelovigen standvastig blijven in de hoop die ze in de Messias hebben en hun geloof verdedigen. Het Griekse woord voor "rekenschap" is *apologia*, waar we het Nederlandse woord "apologetiek" van hebben afgeleid. Petrus zegt dat alle gelovigen bereid moeten zijn om rekenschap, een apologetiek, af te leggen voor hun hoop op de Messias. Dit betekent dat gelovigen moeten begrijpen wat ze geloven en kritiek kunnen uitleggen en zelfs beantwoorden. Petrus verwacht dat de ongelovigen ons om een "reden" zullen vragen voor onze hoop. In het Grieks is "reden" *logos*, wat in deze context betekent: "rekenschap afleggen - dat wil zeggen, de reden of logica verantwoorden voor onze toewijding aan onze Heer, de Messias. We moeten bereid zijn rekenschap te geven van de hoop die we hebben. In de brief van Petrus verwijst onze hoop naar de belofte van God dat we gered zijn in de Messias (1 Petrus 1:3; 20-21). We moeten dus klaar staan en bereid zijn om uit te leggen waarom we weten dat het Evangelie waar is en we moeten in staat zijn om allerlei soorten vragen en uitdagingen van de ongelovigen te beantwoorden.

Maar Petrus geeft ook aan dat echte "apologetiek", zo je wilt, niet alleen een intellectuele kwestie is, maar ook een kwestie van karakter. Petrus zegt dat iemands intellectuele verdediging van het geloof gepaard moet gaan "met zachtmoedigheid en eerbied" (1 Petrus 3:15). Met andere woorden, Petrus spoort gelovigen aan om hun uitdagers niet met agressiviteit en vijandigheid onderuit te praten, maar om zulke mensen, in plaats daarvan, op een respectvolle en nette manier van de feiten van het geloof te overtuigen. Deze benadering zal degenen die hen belasteren te schande maken. Bovendien zegt Petrus dat het de "wil van God" kan zijn, dat een gelovige lijdt terwijl hij goeddoet (1 Petrus 3:17). Rechtop blijven staan in het geloof en doorgaan met het goede te doen, te midden van laster en vervolging, is ook een vorm van apologetiek. Het laat de wereld om je heen zien dat het Evangelie de moeite waard is om voor te lijden, wat van haar waarheid getuigt. Niemand lijdt vrijwillig voor wat volgens hen een leugen is.

Laten we verdergaan:

1 Petrus 3:18-22

Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus (Jesjoea de Messias), Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.

Petrus zegt, "Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden", wijzend op Jesjoea als het ultieme voorbeeld van Iemand die leed om goed te doen (vgl. 1 Petrus 2:21-25). Maar veel meer dan een voorbeeld te zijn voor gelovigen, was het lijden van Jesjoea, inclusief Zijn sterven aan het kruis, "voor de zonden" (1 Petrus 3:18). In dit vers spreekt Petrus over de aard van de dood in het offer van Jesjoea en wat dit tot stand heeft gebracht. Jesjoea leed en stierf om verzoening te doen voor de zonden van de mensheid. Net als de Levitische dierenoffers, die werden gebracht om de aanbieder de gelegenheid te geven om tot God te naderen in de Tabernakel en de Tempel, brengt de offerdood van Jesjoea ons tot God. Maar in tegenstelling tot de dierenoffers, die dagelijks moesten worden gebracht, wordt de offerdood van Jesjoea maar "eenmaal" gebracht, zegt Petrus (vgl. Hebreëen 7:27; 9:12, 26-28). Hij was rechtvaardig en toch leed en stierf Hij "Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen". Het sterven in het offer van Jesjoea betaalt voor de straf voor de zonde - dat wil zeggen de dood - zodat de mensheid met God kon worden verzoend. Voor meer informatie hierover verwijzen we je naar onze studie: [Dierenoffers in het Licht van de Messias](#).

Petrus bevestigt heel duidelijk het Bijbelse concept van plaatsvervangende verzoening, waarbij de rechtvaardige Messias sterft als vervanging voor de onrechtvaardigen, en voor onze zonden betaalt, zodat we als rechtvaardigen voor de Vader kunnen staan. Petrus wijst hier misschien naar het verhaal van de lijdende Knecht in Jesaja 53, dat hij in het vorige hoofdstuk aanhaalde (1 Petrus 2:24-25). Jesaja beschrijft een Knecht – heel duidelijk een Messiaanse figuur die het Nieuwe Testament wordt geïdentificeerd als Jesjoea – in deze passage draagt Hij de straf die de mensen verdienden voor *hun* zonden. De Knecht van Jesaja wordt beschreven als onschuldig - Hij is rechtvaardig - en toch lijdt Hij voor de onrechtvaardigen zodat hen vergeving, genezing en verzoening met God kan worden verleend.

Petrus gaat verder en zegt: "Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest" (1 Petrus 3:18). Er is wat verwarring over de volgende twee verzen die we zullen lezen, maar het kan vreemde implicaties hebben als we de woorden van Petrus verkeerd begrijpen. Sommigen hebben bijvoorbeeld gesuggereerd dat het feit dat Jesjoea "levend gemaakt [is] door de Geest" betekent dat Zijn "geest", terwijl hij fysiek dood was, - dat wil zeggen, Hijzelf in geestelijke vorm – levend gemaakt werd na Zijn kruisiging en vóór Zijn opstanding. De geest van Jesjoea daalde toen af in Hades - de verblijfplaats van de doden - en verkondigde het Evangelie aan de menselijke geesten die daar in bewuste toestand woonden. Dit is hoe sommigen het volgende vers hebben geïnterpreteerd, waar Jesjoea predikt tot de geesten in de gevangenis. Dit concept komt ook terug in sommige latere christelijke geloofsbelijdenissen, zoals de Apostolische Geloofsbelijdenis.

We zullen zo bespreken waarom we denken dat het onwaarschijnlijk is dat Jesjoea tegen aan menselijke geesten heeft gepredikt, die bij bewustzijn waren, terwijl Hijzelf in het graf lag. Maar eerst zou de uitdrukking "ter dood gebracht in het vlees" eigenlijk kunnen worden opgevat als "ter dood gebracht *door* het vlees", dat wil zeggen, ter dood gebracht *door* de mens. Met andere woorden, mensen hebben Jesjoea ter dood gebracht. Zo kan ook het volgende deel van het vers worden opgevat als "levend gemaakt *door* de Geest". Dat wil zeggen, de Heilige Geest wekte Jesjoea op uit de dood (vgl. Romeinen 8:11). Dus wat Petrus waarschijnlijk zegt, is dat Jesjoea door mensen ter dood werd gebracht, maar door de Geest tot leven werd gewekt. Door het op deze manier te zien suggereert Petrus niet dat Jesjoea een geest werd, zonder stoffelijk lichaam, die, vóórdat Hij opstond Zijn opstond in Hades tot de doden heeft gesproken; Nee, Jesjoea, die levend werd gemaakt door de Geest is een verwijzing naar Zijn eigen lichamelijke opstanding! Er zijn enkele technische redenen waarom deze voorgestelde interpretatie het meest logisch is. Paul Achtemeier legt dit goed uit. Hij zegt het volgende:

Een heel natuurlijke interpretatie van ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι [maar levend gemaakt door de Geest] zou zijn om het te lezen als meewerkend voorwerp: Christus werd opgewekt "door de (Goddelijke) Geest", dat wil zeggen door God, wat algemeen wordt bevestigd in de Nieuwe Testament ... Het is moeilijk te begrijpen hoe Christus kon sterven "in het vlees" zolang "vlees" wordt gezien als het eigen vlees van Christus of als een beschrijving van Zijn menselijk leven. Maar de passieve vorm van θανατωθεὶς [ter dood gebracht] duidt op iets dat Christus door anderen is aangedaan, en als men begrijpt dat σὰρξ [vlees] hier wordt gebruikt voor de mensheid, zoals in 1 Petrus 1:24, dan benoemt het de instantie die Christus heeft gedood. In dat geval betekent het dat Christus door mensen ter dood werd gebracht maar door de Geest van God werd opgewekt ... Een dergelijke interpretatie heeft het voordeel dat we de opstanding van Christus kunnen begrijpen in het tweede lid van de parallelle zin in zijn normale vorm, als een lichamelijke opstanding, aangezien de opstanding wordt beschreven in termen van degene die het tot stand heeft gebracht (de Geest), niet in termen van de sfeer waarin het heeft plaatsgevonden (de geest). Een dergelijke interpretatie zou het daarom mogelijk maken dat de uitleg van dit tekstgedeelte binnen de traditionele grenzen blijft van het Nieuwe Testament. Men hoeft hier niet langer een unieke bevestiging te poneren over de opstanding van Christus die in strijd is met de rest van deze traditie.

-Paul Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 250

Laten we dit volgende vers wat beter onderzoeken. Petrus zegt dat Jesjoea levend werd gemaakt in of door de Geest, "door **Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft**". Dat wil zeggen, in de geest ging Jesjoea heen en verkondigde aan *de geesten* in de gevangenis. Wat zegt Petrus hier?

Zoals we eerder aangaven, zijn er mensen die geloven dat dit vers aangeeft dat Jesjoea als geest, zonder stoffelijk lichaam, afdaalde naar Hades, om daar tot andere ontlichaamde geesten te prediken, na Zijn kruisiging en vóór Zijn opstanding. Wie zijn die geesten in de gevangenis? Sommigen suggereren dat het de zielen zijn van de mensen die zijn gestorven en nu verblijven in Hades, het Griekse equivalent van het Hebreeuwse Sjeoel, ofwel de verblijfplaats van de doden. Wat predikt Jesjoea tot deze mensenzielen? Sommigen suggereren dat Jesjoea hen als het ware een tweede kans biedt om gered en bevrijd te worden uit hun doodsgevangenis.

Er zijn echter enkele problemen met deze zienswijze. Ten eerste verwijst Petrus naar deze "geesten" als "aan hen die voorheen ongehoorzaam waren ... in de dagen van Noach" (1 Petrus 3:20). Waarom zou Jesjoea *alleen* deze generatie ongehoorzame zielen bezoeken en *alleen aan hen* een tweede kans bieden om gered te worden? Waarom de anderen niet? Ook de gedachte dat gestorven mensen een tweede kans zouden kunnen krijgen, is op het eerste gezicht problematisch. De Schrift leert het tegenovergestelde. Hebreëen 9:27 zegt bijvoorbeeld: "... het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moet sterven en dat daarna het oordeel volgt." Na het sterven is er niets voor de onrechtvaardigen, behalve het oordeel dat plaatsvindt bij hun opstanding aan het einde van het tijdperk.

Nu, er zijn een paar andere interpretaties van dit vers die we als betere alternatieven zouden kunnen beschouwen.

Een suggestie is dat de geesten tot wie Jesjoea predikt in feite de "zonen van God" in Genesis 6 zijn, die velen beschouwen als gevallen engelen, die met menselijke vrouwen trouwden en nu gevangen worden gehouden in een soort geestelijke "gevangenis". Met deze visie bracht de Heilige Geest Jesjoea tijdens Zijn hemelvaart naar de plaats waar deze gevallen engelen gevangen zaten, en verkondigde Hij Zijn overwinning over hen en hun komende oordeel. Hun lot is als het ware bezegeld, vanwege het werk van Jesjoea aan het kruis.

De opvatting dat deze geesten verwijzen naar de gevallen engelen van Genesis 6 is veel aannemelijker dan de eerder behandelde opvatting. Nogmaals, Petrus identificeert deze geesten als degenen die niet gehoorzaamden "in de dagen van Noach". Het verhaal van de zonen van God en dochters van mensen in Genesis 6 staat in de context van het verhaal van Noach. Ook komt het concept van opstandige engelen, die gevangen zitten, weer terug in 2 Petrus 2:4 en Judas 6. Joodse literatuur uit de tijd van de 2^e Tempel, zoals het boek Henoch, spreekt ook over engelen die gevangen worden gezet - en identificeert deze engelen direct als de zonen van God in Genesis 6! 1 Henoch zegt dat deze engelen zijn veroordeeld tot een gevangenis vanwege hun zonde van het trouwen met de menselijke vrouwen, en het verwekken van de Nefilim (1 Henoch 10:4-6, 12-14; 21:7-10). Opmerkelijk is dat Henoch vervolgens wordt beschreven bij een bezoek aan deze engelen om het oordeel over hen af te kondigen terwijl hij naar de hemel opstijgt (1 Henoch 12-16), een mogelijke parallel met ons vers in 1 Petrus, behalve dat het de Messias Jesjoea is die hun oordeel verkondigt.

Deze visie geeft een logischer beeld van de gegevens en is meer consistent met de andere Schriftuurlijke concepten dan het idee dat Jesjoea in Hades heeft gepredikt. Het veronderstelt echter een bepaalde interpretatie van Genesis 6, die in strijd zou kunnen zijn met ander Bijbels onderwijs. In Mattheüs 22:30 lijkt Jesjoea bijvoorbeeld aan te geven dat engelen niet trouwen, wat indruist tegen het idee dat de zonen van God in Genesis 6 engelen zijn. Een volledige behandeling van Genesis 6 valt natuurlijk buiten het bestek van deze studie, maar dat is slechts één punt om te overwegen.

Een tweede alternatief voor hoe we dit vers kunnen interpreteren, is dat Jesjoea's verkondiging "in de geest" niet plaatsvond in de periode tussen Zijn dood en Zijn opstanding, en ook niet tijdens Zijn hemelvaart. In plaats daarvan was het tijdens de dagen van Noach. Zoals Guy Waters aangeeft:

Wat zegt Petrus dan? Hij zegt dat Noach, tijdens het bouwen van de ark, een getuigenis gaf van het komende oordeel van God. Hij was de "de prediker van de gerechtigheid", zoals Petrus zegt in zijn tweede brief (2 Petr. 2:5). Noach predikte in de kracht van de Heilige Geest, de Geest die Petrus eerder "de Geest van Christus" noemde (1 Petrus 1:11).

-Guy Waters, "Does 1 Petrus 3:19 Teach That Jesus Preached in Hell?" *The Gospel Coalition*. www.thegospelcoalition.org

Met andere woorden, degenen die in de dagen van Noach leefden, ontvingen het Messiaanse Evangelie door predikers zoals Noach, die de generatie van Noach waarschuwen voor het komende oordeel. Maar vanwege hun ongehoorzaamheid en verwerping van de boodschap, die door Noach werd verkondigd, raakte het geduld van God op en werden deze mensen meegesleurd in de vloed. Hun geesten bevinden zich nu in de "gevangenis" - dat wil zeggen, de gevangenschap van het graf, in afwachting van het laatste oordeel aan het einde van het tijdperk.

We zouden kunnen opmerken dat de Engelstalige NASB (1995) het woord "nu" opneemt in de weergave van dit vers, zodat er staat "de geesten die nu in de gevangenis zijn". Volgens Tim Hegg:

Het woord "nu" komt eigenlijk niet voor in de Griekse tekst, maar wordt sterk gesuggereerd door de constructie van de zin.

-Tim Hegg, "Interpreting 1 Petrus 3:19-20," *TorahResource*. www.torahresource.com

Deze opvatting sluit goed aan bij de context van de boodschap van Petrus. Petrus had zijn lezers net gewaarschuwd om altijd bereid te zijn om hun geloof te verdedigen bij laster en vervolging (1 Petrus 3:15-16). Dit bericht volgt die gedachtegang. Net als bij Noach ontvangen wij de kracht van de Geest van Christus om te midden van een vijandige wereld te getuigen van onze hoop. Zoals Noach en zijn familie zullen ook wij gered worden wanneer God de ongehoorzame mensen oordeelt. Verder zei Petrus eerder dat de "Geest van Christus" de profeten heeft geïnspireerd wat zij moesten prediken (1 Petrus 1:11-12), wat past bij het concept van de Geest van Christus die door Noach werd gepredikt. Het Nieuwe Testament gebruikt de "Heilige Geest", "Geest van Christus/Jesjoea" en "Geest van God" door elkaar heen (Handelingen 16:6-7; Romeinen 8:9; 1 Petrus 1:11-12).

Dus, als deze opvatting juist is, zou een uitgebreide parafrase van deze verzen ongeveer als volgt kunnen luiden:

"Christus werd ter dood gebracht door de mensheid, maar herrezen door de Geest - de eigenlijke Geest waardoor het Evangelie door Noach werd verkondigd aan de mensen in de dagen van Noach en wiens geesten nu in de gevangenis van het graf verblijven omdat ze ongehoorzaam waren."

Laten we verdergaan. Petrus gaat hier verder en past de beeldspraak van de zondvloed toe op de doop. Hij zegt:

1 Petrus 3:20-21

... terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus (Jesjoea de Messias),

Dus, volgens Petrus, komt het water van de vloed overeen met de doop. Met andere woorden, iets wat het water bij Noach tot stand heeft gebracht, onderwijst ons over de betekenis van de doop. Volgens Petrus is de doop een beeld van onze "behoudenis". Misschien zoals het water Noach en zijn familie heeft gered van de vijandige wereld waarin ze leefden.

Voor alle duidelijkheid, Petrus zegt niet dat de doop ons redt. alsof het doopritueel een voorwaarde is voor eeuwige redding. In plaats daarvan zegt Petrus dat het ritueel van de waterdoop symbool staat voor onze redding, die al tot stand is gebracht "[door de opstanding van Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)". Bij hun doop beleden de gelovigen in het openbaar hun geloof in de opstanding van Jesjoea. Het is niet het "[verwijderen van het vuil van het lichaam](#)" dat belangrijk is in de gedachten van Petrus. Het is het berouw en de toewijding om Jesjoea te volgen, die belangrijk zijn - een toewijding die uiterlijk wordt gesymboliseerd door het doopritueel. Zoals Achtemeier schrijft:

Zo verlost de doop, als het tegenbeeld van de verlossing van Noach, door het water in wereld van zijn tijd, op dezelfde manier de christenen uit hun boze hedendaagse wereld, zodat ze deel gaan uitmaken van de macht van de verrezen Christus en de nederlaag van de machten van het kwaad, om vervolgens een leven te leiden dat God behaagt en passend is voor hun verlossing in Christus. De doop ondergaan is dus die verantwoordelijkheid aanvaarden, door middel van de doopgelofte, om zo'n leven te leiden te midden van een vijandige wereld, een belangrijk punt van de totale brief.

-Paul Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 272

Wil je hier meer informatie hebben, bekijk dan onze studie: [Wat is Dopen?](#)

Petrus besluit dit hoofdstuk door te verklaren dat de Messias "[Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn](#)".

Volgens Petrus is Jesjoea aan de rechterhand van God. In Semitische culturen was de "rechterhand" van een heerser een positie van grote eer en autoriteit. Als je aan de rechterhand van God op de troon wordt geplaatst, zou je een heerser zijn van de kosmos.

(Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* [Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014], blz. 544).

Jesjoea ontving alle macht in de hemel en op de aarde (Mattheüs 28:18). Zelfs over "[engelen, machten en krachten](#)" - dat wil zeggen, geestelijke machten achter de heersers die het volk van God vervolgden - zijn onderworpen aan de Messias (vgl. Kolossenzen 2:15), aldus Petrus.

Ook al waren het moeilijke tijden en leek de toekomst somber, herinnerde Petrus zijn lezers eraan wie werkelijk de touwtjes in handen heeft. Wat een grote troost moet dat voor hen zijn geweest! Mogen wij, die deze brief vandaag de dag lezen, ook getroost worden als we in onze eigen tijd met vervolging worden geconfronteerd.

Waardevolle Hoop om te verdedigen

Laten we nog wat verder praten over de opdracht van Petrus om het geloof te verdedigen. Hij zegt dit:

1 Petrus 3:15

[maar heilig God, de Heere, in uw hart; en wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en ontzag.](#)

Zoals we al aangaven, betekent het woord "rekenschap" in dit vers een vertaling van het Griekse woord *apologia*. Hiervan afgeleid kennen we de Nederlandse term *apologetiek*, een tak van theologie die zich bezighoudt met het bestuderen en verdedigen van de waarheidsclaims van het christendom. Petrus roept de gelovigen op om bereid te zijn om "rekenschap" af te leggen - dat wil zeggen, de logica, de reden te verantwoorden - voor de hoop die we hebben in de Messias. We moeten de waarheidsclaims bevestigen, en staven met beredeneerde argumenten en bewijzen. We moeten weten wat we geloven, waarom we dat geloven, en we moeten die overtuigingen intellectueel kunnen verdedigen.

Veel gelovigen in deze tijd erkennen echter niet het belang van de apologetiek. Sommigen gaan zelfs zo ver dat ze deze discipline bekritisieren door het slechts onbelangrijke intellectuele gedachtegangen te noemen. Ze zien apologetiek als nutteloos voor christenen of zelfs als een afleiding om God en je naaste lief te hebben. En daardoor slagen veel moderne gemeenten er niet in om de apologetiek te benadrukken of het zelfs ook maar te zien als onderdeel van het discipelschap. Als gevolg hiervan lijdt het lichaam van de Messias en is het minder effectief in het vervullen van de roeping om discipelen te maken onder alle volken.

Voor alle duidelijkheid, het is zeker mogelijk om teveel te focussen op de intellectuele kant van het geloof, ten koste van de praktische kant ervan. Daarom is het belangrijk om "met zachtmoedigheid en eerbied" en een goed geweten apologetiek te bedrijven, zoals Petrus aangeeft - zodat het nuttig zal zijn. Wanneer apologetiek goed wordt toegepast, is het helemaal geen afleiding van het liefhebben van God en onze naaste. Integendeel: apologetiek is één van de manieren waarop we onze liefde voor God en de naaste *uitdragen!*

Jesjoea zei dat het grootste gebod inhoudt dat we God liefhebben, niet alleen met heel ons hart en ziel, maar ook met heel ons verstand (Mattheüs 22:37). We moeten onze emoties niet loskoppelen van ons verstand. God liefhebben betekent dat je Zijn Woord bestudeert en groeit in de kennis van Hem en Zijn wil. God schiep ons met een rationele geest, zodat we de waarheid kunnen ontdekken. De Schrift instrueert ons om na te denken over "alles wat waar is" en de gegevens en bewijzen af te wegen om daarmee de wil van God te onderscheiden (Filippenzen 4:8; Romeinen 12:2). Bovendien wordt ons opgedragen om in de waarheid te geloven, die te verkondigen en te verdedigen en om onwaarheden te weerleggen (Judas 1:3). Leven als een christen houdt dus in dat we moeten nadenken. De intellectuele kant van het geloof zorgt ervoor dat ons geloof niet oppervlakkig en leeg wordt.

Welke rol speelt apologetiek bij het liefhebben van onze naaste? Nou, hier zijn twee voorbeelden:

Ten eerste vervult apologetiek een essentiële rol bij de Evangelisatie. Het helpt bij het oplossen van de bezwaren die mensen ervan weerhouden om serieus na te denken over het christendom.

De christelijke auteur C.S. Lewis veranderde bijvoorbeeld van een atheïst naar een gelovige in God, allereerst door intellectuele argumenten. Toen de obstakels voor zijn geloof geleidelijk verdwenen door middel van beredeneerde argumenten en bewijzen, was hij uiteindelijk in staat om de waarheid van het Evangelie in te zien en het geloof in de Messias te ontvangen. Talloze mensen hebben soortgelijke getuigenissen. Als we het Evangelie vertellen, horen we vaak hoe belangrijk het is om met mensen op hun eigen niveau te benaderen in een gesprek. Welnu, dit geldt ook voor intellectuelen. Tenzij we op een bedachtzame manier met mensen om kunnen gaan en rationele gronden kunnen aangeven om het christendom te overwegen, bewijzen we deze mensen, waartoe we opgeroepen zijn om hen te dienen en een licht voor hen te zijn, juist een slechte dienst.

Ten tweede, apologetiek komt de gelovigen ten goede! In Handelingen 18:24-28 lezen we bijvoorbeeld over Apollos, een Joodse gelovige in Jesjoea. Hij was, zoals de passage zegt, "[een welsprekend man, die kundig was op het gebied van de Schriften](#)". De passage gaat daarna verder en zegt: "[hij bestreed de Joden krachtig in het openbaar door uit de Schriften te bewijzen dat Jezus de Christus \(de Messias\) is](#)". Dit moedigde de andere Joodse gelovigen in Jesjoea enorm aan (Handelingen 18:26). Gelovigen moeten dus weten dat wat wij geloven rationeel en op feiten is gebaseerd. Het is niet genoeg om te zeggen: "Je moet gewoon geloven!" Apologetiek geeft ons een intellectuele basis voor ons geloof in het bestaan van God en de betrouwbaarheid van de Bijbel, wat een grote bemoediging is voor de gelovigen. Bovendien geeft de apostel Judas ons een opdracht: "[weest ook barmhartig jegens sommigen, die twijfelen](#)" (Judas 22 NBG). We zijn geroepen om de twijfelaars in onze gemeenschappen te dienen; om hen de ruimte te geven om eerlijk door moeilijke vragen heen te worstelen en met hen samen te werken om antwoorden te vinden. Apologetiek helpt ons om degenen die worstelen met hun twijfel lief te hebben en het geeft ons de middelen om hen op een effectieve manier te helpen.

Zo mogen we de instructie van Petrus dus serieus nemen om voorbereid te zijn om ons geloof te verdedigen. We mogen weten wat we geloven, waarom we het geloven, en toegerust worden om de bezwaren te beantwoorden van degenen die deze overtuigingen in twijfel trekken.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)